

CASA CONXITA

Viure en una terrassa. El projecte de rehabilitació d'aquest àtic, situat al barri de Gràcia, a Barcelona, es concep segons el principal desig del client: una casa bolcada cap a l'exterior. L'operació, però, no consistirà tant en obrir les vistes cap a la terrassa com a dotar l'interior d'atributs propis de l'exterior, ressonàncies del paisatge dels terrats de la ciutat, sovint envaït per la roba penjada al sol.

L'orientació est-oest de l'apartament suggereix no recórrer a una distribució ortodoxa amb zones de nit i dia associades a cadascuna de les dues façanes. En el seu lloc, el programa s'articula a través de dues habitacions 'segregables' situades en costats oposats de la casa i, més enllà de la idea de 'sala d'estar', una cadena d'espais comuns de similar magnitud que s'estén des de la façana del carrer fins al pati interior. En contra de la unitat espacial del *loft*, la casa es 'divideix' pel seu eix longitudinal en una zona de vocació pública, en contacte amb l'entrada, i una altra d'inclinació més privada, al costat del pati de llums, on s'acumulen els espais tècnics de la casa i els dedicats a l'emmagatzematge.

El projecte s'ordena, en aquest sentit, a partir de dos elements principals: una suau topografia on els diferents nivells solucionen la relació de la casa amb la terrassa, a una diferència de cota de 40cm, i una 'instal·lació' de panells corredissos que travessa l'habitatge d'extrem a extrem, recorrent els 14 metres que separen la façana del carrer de la del pati interior. La materialitat del projecte és senzilla, es defineix pels dos principals elements que el componen. Fusta pel tectònic (com a definició dels elements divisoris mòbils) i rajola ceràmica, habitual en la majoria dels terrats de la ciutat, per l'estereotòmic (com a definició del que és estàtic).

El programa no està fixat, sinó en la seva majoria tan sols suggerit. La topografia 'dona lloc' a les diferents escenes de la domesticitat. El projecte es revela a través del desenvolupament de les diferents activitats domèstiques en un territori d'oportunitats. En contraposició, el filtre de plànols corredissos funciona com un dispositiu dinàmic que introdueix complexitat en la planta, permetent la construcció de diverses formes de disposició espacial. La casa s'organitza, des d'un punt de vista teatral, a través d'una dialèctica de diferents graus de relació transversal entre les possibles escenes domèstiques, subjectes a diferents graus de privacitat o mútua exclusió.